

[Socialministeren.]

drag. Der kan imidlertid, saa vidt jeg kan skønne, kun være Tale om et Enten-Eller: Enten falder de paagældende ind under Funktionærlovens § 6 og skal have fuld Løn, eller ogsaa falder de ikke ind under Loven i dette Tilfælde og skal saa slet ingenting have. Jeg har ganske vist andetsteds hørt et Mellemandspunkt gjort gældende, men det maa vel bero paa et personligt Skøn; jeg hører ikke til dem, der tror, at Domstolene vil komme til et saadant Resultat.

Jeg vil altsaa ikke være i Stand til paa Ministeriets Vegne at give nogen endelig Besvarelse af dette Spørgsmaal, men maa bede om at faa det henvist til Domstolsbehandling, hvis man ikke vil godkende den Betragtning, at Loven dækker det foreliggende Tilfælde, saa at der ikke bliver Uenighed med Funktionærerne om Spørgsmaalet.

Lange: Jeg maa i høj Grad beklage, at den højtærede Socialminister ikke kunde give et klarere Svar paa mit Spørgsmaal end det, der blev givet. Ministeren siger, at han ikke gennem Loven har faaet nogen Ret til at fortolke Loven. Jeg mener nu, at Lovbestemmelser burde være saa klare, at en saadan Fortolkning ikke var nødvendig; men naar det nu er gaaet saaledes, at Bestemmelsen ikke er blevet saa klar, synes jeg dog, man maatte have Ret til at gaa ud fra, at i hvert Fald Ministeren, som har faaet gennemført denne Bestemmelse, selv havde en Mening om, hvorledes den skulde fortolkes.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg har ogsaa over for et Blad tilkendegivet min rent personlige Opfattelse af Spørgsmaalet, men dermed har jeg ikke paa Ministeriets Vegne sagt, at det er en Fortolkning, som Ministeriet vil staa inde for, fastholde og opfatte som den rigtige. Der ligger nemlig ikke fra denne Lovs Forudbehandling et saadant Materiale i Ministeriet, at Ministeriet derudfra kan bygge en Fortolkning op paa dette Omraade. Det var, som det ærede Medlem ved, et Folketingsudvalg, der paa Grundlag af et privat forelagt Lovforslag udarbejdede den gældende Funktionærlov. Der er efter min Opfattelse ikke nogen Mulighed for at indtage et Mellemandspunkt her. Jeg har, som jeg nævnte før, sagt til et Blad, at efter min Opfattelse er der her Tale om en kortere Indkaldelse, der maa falde ind under Loven. Man har fra anden Side en anden Opfattelse, og man maa saa fra denne anden Side prøve Domstolene.

Lange: I det private Lovforslag, som Ministeren henviser til, stod der: Ordinær Genindkaldelse, og det ved man hvad er. Der havde ikke været Brug for nogen Fortolkning, hvis man havde benyttet disse Ord ogsaa i den endelige Affattelse af Loven. Naar man er gaaet bort fra denne koncise Betegnelse og over til en anden Betegnelse gennem Vedtagelse af et Ændringsforslag, som jeg mener var udarbejdet af den højtærede Socialminister, eller som i hvert Fald var tiltraadt af Ministeren, synes jeg, man maatte kunne gaa ud fra, at der kunde gives en Forklaring paa, hvorfor man er gaaet fra den ene Bestemmelse over til den anden. Men Ministeren erkender altsaa, at han ikke selv er i Stand til at fortolke den.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Stumph: Jeg skal tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Formanden: Den følgende Sag kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916. (Udvidelse af Antallet af Dommere i Landsretterne; Oprettelse af et yderligere Dommerembede i Retskreds Nr. 3; Retsmødernes Offentlighed; Ransagning, Fængsling m. m.).

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 27; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 3).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.